



VESTRE LANDSRET
DOM
afsagt den 22. oktober 2025

Sag BS-26627/2025-VLR
(10. afdeling)

Klager
(advokat Allan Nejbjerg, beskikket)

mod

Region Syddanmark

Retten i Esbjerg har den 30. april 2025 afsagt dom i 1. instans (sag BS-4459/2025-ESB).

Landsdommerne Thomas Jønler, Thomas Klyver og Bo Ruby Nilsson har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Klager, har gentaget sin påstand for byretten om betaling af 5.000 kr. i godtgørelse for ulovlig frihedsberøvelse.

Indstævnte, Region Syddanmark, har påstået dommen stadfæstet.

Forklaring

Klager har forklaret, at hun havde det skidt, da hun henvendte sig på psykiatrisk afdeling den 13. februar 2024. Hun blev indlagt i den pa-tientstyrede seng, som hun havde til rådighed på afdelingen.

Dagen efter om formiddagen var hun frustreret over den måde, som hun var blevet indlagt på. Hun talte med en læge om det. Lægen var ung og meget ny i

psykiatrien. Lægen var indifferent over for hendes frustration. Hun fik det derfor dårligere.

Hun havde en kontaktperson på afdelingen, som hed Person 2. Hun havde et godt samarbejde med Person 2. Omkring kl. 12.49 tilkaldte Person 2 den læge, som hun tidligere talt med. Person 2 havde forinden givet hende noget medicin, som gjorde, at hun blev passiv og utydelig i sin tale. Da lægen kom, hørte hun, at Person 2 fortalte lægen, at hun ville hjem for at skade sig selv. Person 2 forlod herefter stuen, hvorefter hun var alene med lægen. Hun forsøgte at komme ud flere gange, men lægen spærrede hver gang vejen for hende. Person 2 kom derefter tilbage med to kolleger. Hun blev bedt om at følge med. Hun fulgte med, da hun godt vidste, at hun ville blive udsat for tvang, hvis hun ikke gjorde det. Hun føjede sig. Lægen kan ikke have været i tvivl om, at hun ville hjem og ikke ønskede at være på afdelingen mere.

Hun blev herefter spærret inde, hvilket var traumatiserende for hende. Hun fik mere medicin. Hun husker derfor ikke så meget fra forløbet. Hun ved ikke, hvorfor der var en læge med, da hendes aftenvagtkontaktperson, Person 5, kom ind til hende kl. 15.40. De havde en længere samtale. Hun havde indtil da troet, at hun allerede var blevet tvangstilbageholdt. Da det gik op for hende, at hun ikke var tvangstilbageholdt, ville hun lukkes ud. Hun blev herefter tvangstilbageholdt efter reglerne herom.

Dagen efter blev tvangstilbageholdelsen ophævet. Hun var derefter frivilligt indlagt på afdelingen i nogle dage.

Når hun ser tilbage på forløbet, er hun enig i, at det var nødvendigt at tilbageholde hende på afdelingen. Hun er således enig i, at de materielle betingelser for tilbageholdelsen var opfyldt.

Det var et dårligt møde i Det Psykiatriske Patientklagenævn. Hun følte, at de gjorde alt for ikke at behandle sagen.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

Landsrettens begrundelse og resultat

Klager var i perioden fra den 14. februar 2024 ca. kl. 13.00 til den 15. februar 2024 kl. 10.00 frihedsberøvet på Psykiatrisk Afdeling i By, hvor hun forinden havde været frivilligt indlagt siden den 13. februar 2024.

Sagen omhandler den del af frihedsberøvelsen, der fandt sted den 14. februar 2024 i perioden fra ca. kl. 13.00 til kl. 16.25.

Parterne er enige om, at denne del af frihedsberøvelsen ikke var lovlig, da de formelle kompetenceregler for tvangstilbageholdelse ikke blev overholdt.

Da frihedsberøvelsen ikke var lovlig, foreligger der en krænkelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 5, stk. 1, litra e, for så vidt angår denne del af frihedsberøvelsen.

Spørgsmålet er herefter, om Klager har krav på en godtgørelse herfor.

Parterne er enige om, at de materielle betingelser i psykiatrilovens § 5, nr. 2, for at foretage frihedsberøvelsen var opfyldt. Det ulovlige forhold kan henføres til, at personalet uberettiget gik frem efter reglerne for foranstaltninger til, hvilke der er givet informeret samtykke, og således ikke involverede overlægen i spørgsmålet om frihedsberøvelsen. Kompetencereglerne i psykiatriloven for foretagelse af frihedsberøvelsen blev derfor ikke overholdt i perioden til kl. 16.25.

Efter oplysningerne i journalnotaterne om Klagers udtalelser og selvskadende adfærd lægger landsretten til grund, at det var påkrævet, at personalet reagerede straks for at afværge den nærliggende fare, som hun frembød for sig selv.

Det er efter psykiatrilovens § 10 obligatorisk for overlægen at foretage tvangstilbageholdelse af en patient, når betingelserne i psykiatrilovens § 5 er opfyldt. Da disse betingelser som anført var opfyldt, ville Klager også være blevet frihedsberøvet i perioden, hvis kompetencereglerne i psykiatriloven var blevet overholdt.

Under hensyn hertil finder landretten, at Klager har fået tilstrækkelig oprejsning for krænkelsen ved anerkendelsen af, at hun var udsat for en frihedsberøvelse, der ikke var lovlig. Landsretten tiltræder derfor, at der ikke er grundlag for at tilkende hende en godtgørelse.

Landsretten stadfæster herefter byrettens dom.

THI KENDES FOR RET:

Byrettens dom stadfæstes.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger for landsretten til den anden part eller til statskassen.

Publiceret til portalen d. 22-10-2025 kl. 10:00

Modtagere: Advokat (H) Allan Nejbjerg, Indstævnte Region Syddanmark,
Patientrådgiver Person 6, Klager